

Heelhed, hvad gaaer det da ud paa? Ikke andet, end at det nærværende Udcast kunde han aldeles ikke bruge; han kunde bruge noget ganske Andet, uden at det dog blev erkjendt, at dette Andet kunde sættes igjennem.

Jeg skal nu tillade mig at antyde i Kort- heid, paa hvilket Standpunkt jeg staaer med Hensyn til Udcastet; jeg vil først spørge, er Udcastet taaleligt eller utaaaleligt? (Stemmer: Utaaaleligt) Ja, det sigte de ærede Herrer. Saa- ledes, som jeg betragter det, siger jeg, det er taaleligt, men det er heller ikke mere end taaleligt. Jeg siger fremdeles: dersom No- gen, enten den ærede Rigsdagsmand for Hol- bek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) eller nogen Anden i denne Forsamling eller nogen Mand udenfor denne Forsamling, kan give mig nogen Sikkerhed for, at der kan sættes noget Bedre igjennem end dette, da gaaer jeg med ham, da gaaer jeg med Fornøielse mod dette Ministerium, og derfor skulde det glæde mig, om den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds tydeligere kunde vise det end ved sine Ord (Tscherning: Ja, i Tiden).

Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det Distrikt har nemlig i sin Tid sagt til sine fortrolige Venner, at „dersom man ikke vilde støtte den Mening i Ministeriet, som vilde en anden Bei“ — jeg troer at have forstaaet det ærede Medlem rigtigt ved at opfatte ham saaledes — „saa vilde vi nødvendigvis komme ind paa den Bei, som Udcastet nu gaaer.“ Jeg maa nu — thi det er en Sag, som ligger mig i høieste Grad paa Hjerte — tillade mig at spørge den ærede Rigsdagsmand: hvad er det for en Mening? Hvad er det for Kræfter, hvorved denne Mening støttes? Ere disse Kræf- ter bestandigt paa rede Haand? (Tschern- ning: Det er Ordføreren for Adressen; jeg meente, at vi maatte støtte dennes Mening). Ja, saa maa jeg tilstaae, at jeg har ganske misforstaaet den ærede Rigsdagsmand. Ord- føreren for Adressen viser ingen anden Bei, vi kunne gaae; thi han har jo nu forelagt sit Udcast saaledes, som han mener det. Den ærede Rigsdagsmands Mening maa altsaa være den,

at der ikke er i Ministeriet en anden Me- ning (Tscherning: Nu ikke!). Ja, men det er jo det, der er det Væsentlige, hvad der er nu, og ikke hvad der har været for et halvt Aar tilbage; thi nu er Situationen der, nu er Tiden der, da vi skulle vælge mellem Ja og Nei (Tscherning: Det var blot en historisk Be- mærkning. — Formanden ringer). Ja, jeg har op- fattet det anderledes. Det var dette Punkt, som jeg særdeles meget ønskede oplyst; nu har jeg faaet denne Dplysning; men nu seer jeg, at der er ingen Udvei. Det kommer nu an paa, om der under Forhandlingerne viser sig en anden og bedre Udvei; thi, hvis ikke, seer jeg mig nødsaget til at stemme Ja for Forsatningsud- kastet, skjøndt jeg ikke er nogen Tilbeder deraf. — Jeg skal nu tillade mig at omhandle et Par Punkter i dette Forsatningsudcast, som jeg antager det er af Vigtighed nærmere at berøre. Der er for det Første ved dette Udcast en god Side, som kun løseligt er bleven berørt, men som jeg troer fortjener at behøves. Det er den, at Ministeransvarligheden er saa skarpt udpræget, som den er, og at Misbrug af Op- løsningsretten er forebygget med den Omhu, som skeet er. §§ 11 og 54 trække bestandigt Ansvarligheden frem, § 34 hindrer Misbrug af Opløsning, § 55 stiller en Regnskabsret i Udfigt. Den anden midlertidige Bestemmelse synes mig isærdeleshed fortjener Paaskjønnelse, idet der, samtidigt med at der er lagt saa stor Vægt paa Ministeransvarligheden, er givet Rigsraadet en mulig Udvei til at forfølge An- svaret ved at anlægge Rigsretsaction imod Ministeriet; altsaa selv førend Rigsretsloven udkommer, kan det dog forfølge en Sag efter lovbestemte Regler. Det er et stort Gode, og det var Noget, som det var værd at lægge Mærke til; thi der kunde have været et passende Sted at sætte en midlertidig Bestemmelse istedetfor en Lovparagraph; men det har den ærede Rigsdagsmand for Svend- borg ikke gjort opmærksom paa. (S. A. Hansen: Det vidste jeg, at de Efterfølgende vilde gjøre.) At jeg vilde gjøre det, kunde den ærede Rigs- dagsmand vist ikke vide. Jeg skal tillige fremhæve en anden midlertidig Bestemmelse — den 4de —, hvori det er fastsat, at de Konge-